

Fleiri ferðir um dagin eru teir úti við MBF-bussinum og koya brekað og pensionistar. Tað kann vera tungt arbeiði

Tað er eisini arbeiði hjá brandmonnunum at taka lík upp í sambandi viðólukkur

Tann gamli brandbilurin frá 1948 verður á snøggaður og settur í stand

og tað er heilt vanligt, at teir sviða sær eynabryr og hár. Ofta mugu teir heilt inn í eldin fyri at slökkja. Á stóðini hava teir hjálmur, sum eru prógv um, hvussu nógvan hita teir útseta seg fyri. Snuddir fáa teir allir av og á.

Fleiri teirra hava upplivað at dottid undir slökkking. Tað hendir meira enn so, at ein trappa ella eitt gólv brennur undan teimum. Eingin teirra hevur to nakrantíð fingið álvarsligan løst.

Ein annar vandi er roykurin. Teir hava andverju, sum teir mugu hava á, meðan teir slökkja. Men roykurin, eftir at sløki er, kann vera sera eitrandi, og tá er ikki altíð, brandmenninir hava verjuna.

GOTT AT VERA HANDVERKARI

Tað er ikki nakað krav at vera handverkari fyri at fáa

starv sum brandmaður. Men tað er stórir fyrimunur. Teir eru elektrikarar, bilmekanikarar, sveissarar, timburmenn, o.s.v. Tað er eisini ein fyrimunur at vera froskmaður. Fyrr kravdist, at brandmenninir skuldu hava koyrikort til buss, men nú krevst bara hýrsvognskoyrikort. Í teir koya MBF-bussin. Haraftrat skulu teir hava tikið fyrstu hjálparprógv og fram um alt skulu teir á skeið í Danmark á Statens Brand-skole.

Brandmenninir halda sjálvir ikki, tað ber til at vera brandmaður upp til eftirlønaráldur. Krøvini til heilsuna eru høg. Tá teir byrja, skal læknafattarin vera fullfíggað, og alla tíðina venja teir. Tvær ferðir um vikuna – í arbeiðstíðini – eru teir í Gundadalshøllini og venja líkamid. Leygarkvöld svimja teir. Tað er sjálvvalt, men fyri at halda hvørjum øðrum til og gera tað hugnaligari, hava teir familjuna við.

Teir hava eisini aðrar venjingar. Hvør maður skal 12 ferðir um árið til venjing í bjarging og slökkking.

Brandmenninir eru nøgdir við sitt arbeiði, tí tað er so fjølbroytt. Líka frá skrivstovu arbeiði til at koya, gera ymist handverk og slökkja eld. Tað svarar ikki heilt til dreymin hjá flestu smádreingjum.

– Tá eg var lítill, vildi eg verða antin brandmaður ella kavari, tá eg varð vaksinn. Nú bleiv eg bæði, sigur Heiðrikur Christiansen, ein av brandmonnunum.

Viðhvørt seta brandmenninir liv í vág, tá teir skulu slökkja eld. Gassfløskar vóru inni á Bilfríðkan, ið brann seinasta ár, og tær kundu líka væl sprongst. Í einum slíkumeldi er roykurin eisini sera eitrandi.

Renna á Toftum

Hjartafelagið skipar fyri felags rennidegi á Toftum leygardagin 27. mai 1989.

Farið verður úr Havn við Dúgvuni kl. 12.50, og sjálfv motiónsrenningin byrjar við skúlan á Toftum kl. 14.00. Frá kl. 13.30 verður høvi at fáa blóðtrýstið mált.

Í samband við renningina verður eisini lutakast millum allar luttakaramar um ymskar vinningar, eins og allar luttakaramir fáa skreyt-blád.

Hjartafelagið vónar at nógv fólk í øllum aldrum nýta høvi at vera við í hesi motiónsrenningini, og felagið ger vart við, at

ikki er neyðugt at renna allan teinin, ein kann saktans ganga.

Teinarnir, ið runnir verða eru 4 og 10 km.

Rætting

Rætting

Orsakað av at eingin rættlestur er fyri tíðina kemur eithvørt skeiðt fyri. Í tíðindaskrivinum frá Føroya Sparikassa dátt ein linja burtur um Knút Háberg. Rætta orðaljóðið er soljóðandi: „Knút E. Háberg hevur starvast í Føroya Sparikassa síðani 1. apríl 1946. Hann varð útnevndur til prokurist í 1950 og í 1955 til bókhaldara. Í 1968 varð hann settur sum varastjóri. Hann gjørdist stjóri 1. apríl 1979 og tók við sum adm. stjóri frá 1. oktober 1986, tilhann nú legði frá sær 1. mai í ár.“